

1 Kr. men med 3, og deri har den ærede Ordfører Ret, at naar der kommer forhøjet Sat paa en Vare, maa det absolut gaa ud over Konsumenterne. I Længden er det dem, der komme til at betale, og ikke Bryggerierne; men for Øjeblikket er der ekstraordinære Forhold, idet Naaproduktet er saa prisbilligt, at der ikke er Sandsynlighed for, at man vil komme til nogen Prisforhøjelse ved 2 Kr.s Paalæg, idet Bryggerierne ville bære dette; komme vi derimod til 3 Kr., saa kunne Bryggerierne ikke bære Paalæget i Længden. Den ærede Ordfører er imidlertid sikker i sin Sag og mener, at Statskassen ikke vil saa en mindre Indtægt. Jeg kunde gaa ind paa hans Tanke, men med et andet Syn paa Sagen, med det Syn nemlig, at Bryggerierne ville bære de 3 Kr., men det anser jeg for en meget stor Ulfte for de mindre Bryggerier, thi hvis de ville bære Paalæget, uden at Konsumenterne komme til at bære noget, vil det føre til, at mange af de smaa Bryggerier trods Moderationen maa gaa under i Konkurrencen. I Løbet af nogle Aar ville de smaa Bryggerier være gaaede under i Konkurrencen paa lignende Maade, som i sin Tid de smaa Brænderier gif under i Konkurrencen. Da i sin Tid Lovforslaget blev vedtaget, blev det sagt, at det var en Bestyttelse for de smaa Brænderier; men det har tværtimod vist sig, at de smaa Brænderier gif under ved Maalene, idet de ikke kunde konkurrere med de større. Paa samme Maade kommer man nu her og giver Moderation af 1 Kr., som jeg ikke tror er tilstrækkelig. Som jeg allerede har hentydet til, ville de smaa Bryggerier i Længden komme til at vige for de større, og det forekommer mig, at det høje Ting paatager sig et stort Ansvar, naar man slaar den lille Bryggeriindustri ned paa denne Maade. Jeg ved meget vel, at den ærede Ordfører, ikke i Dag, men forrige Gang udtalte, at de smaa Bryggerier ikke alene vare afhængige af Baierstøttet, de havde ogsaa ved Siden af et Hvidtølsbryggeri. Det have de ganske vist; men hvor længe varer det? Landbruget vil nemlig ganske naturligt søge at saa sine Varer saa billigt som muligt og at indskrænke sine Udgifter, og den Tid vil derfor ikke være fjern, da Landbruget vil tage under Overvejelse, om man ikke kan blive fri for at sælge sine Varer til 4½ Ore og give 20 Ore for dem. Der kan meget godt opkomme mindre Håndelsbryggerier, og de ville være en Hindring for, at de mindre Baieriskbryggerier fik nogen Støtte af Hvidtølet. Jeg er temmelig sikker paa, at det vil gaa jaaledes i Tidens Løb. Jeg vil

derfor meget anbefale at stemme for Forlaget i Folketingets Affattelse.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Jeg ved egentlig talt ikke, hvorfor den sidste ærede Taler som saa dybt ind paa Spørgsmaalet om de smaa Bryggerier. Der er jo ingen, der foreslaar nogen Forandring i den Moderation, man har tiltænkt dem, og der er heller ingen, der foreslaar at give dem en større Moderation, alle ere enige om dette Punkt. Vi have fra vor Side en Gang for alle frasødet vore Indvendinger mod Moderationen, og naar det er Tilfældet, ser jeg ikke, at der er Anledning til paa ny at tale om, hvorvidt de smaa Bryggerier trænge til Moderation eller ikke, naar alle Mennesker ere enige om at give dem denne.

Det ærede Medlem gjorde den Bemærkning, at jeg nu skulde være gaaet fra noget, jeg havde sagt tidligere. Deri tager det ærede Medlem fuldstændig fejl, jeg er ikke gaaet fra det allermindste. Jeg følger derimod den ret priselige Grundfættning, at jeg saa lidt som muligt gentager mig selv; hvad jeg har sagt ved første Behandling, gentager jeg ikke ved anden Behandling, naar jeg ikke er nødt dertil. Naar jeg i Dag særlig har peget paa andre Argumenter end ved første Behandling, er det ikke, fordi jeg opgiver disse, men fordi jeg anser det for unødvendigt at optage Tingets Tid ved at tale derom.

Jeg ønsker endnu at gøre en Bemærkning til den højtærede Minister, hvis velvillige Udtalelser om Flertallets Stilling i det hele jeg kun kan anerkende. Jeg beklager meget, at vi ikke ere enige med den højtærede Minister paa dette Punkt om de 10 Kr. Jeg vil i den Henseende ganske særlig anbefale ærede Medlemmer at lægge Mærke til en Uttring af den højtærede Minister, fordi den i Virkeligheden rummer den fulde Sandhed i denne Sag, nemlig denne, at det til syvende og sidst er overladt til Bryggerierne og Mellemhandlerne at gøre Forhøjelsen større eller mindre. Det er den fulde Sandhed i Sagen, og det kan ikke nytte alt andet, som man siger, om Forventninger og Formodninger i den ene og den anden Retning. Derover er dette Ting og Rigsdagen ikke Herre. Prisen bestemmes først og fremmest af Konjunkturerne i det hele, og dernæst er det Bryggerierne og Mellemhandlerne, der sætte Prisen. Det er i og for sig ganske ørtesløst, om vi her vilde prøve paa at udregne, hvorledes det i Virkeligheden vil komme til at stille sig med Prisforhøjelsen ude i Livet. Den Forhøjelse af Skatten, som vi foretage, vil kun medføre